சிறுகதை : பாம்பின் கால் ....

Written by தமிழரங்கம்
Wednesday, 23 March 2011 21:11 -

"யார்ரா இது? புதுக்கட்சியா இருக்கு. கடத்தெருவுல தெரண்டு நிக்குறானுவ! நம்ம முருகேசன் மவன் மாதிரி இருக்கு!'

"அவன் தாண்ணே இதுல மும்முரமா இருக்கான்! அவனுவ சிவப்பு சட்டையென்ன, கொடியென்ன, மூலைக்கு மூலை முசுன்னு முசுன்னு பேசிப்பேசியே வர வர கூட்டத்த சேக்குறாண்ணே!'

"என்னவாம் இப்ப?'

"ஆரலூரு, மோரசுனூரு, செறுகுடி இப்படி அஞ்சு கிராமத்துக்கு அடிப்படை வசதி செஞ்சு கொடுன்னு ஆர்ப்பாட்டம் பண்றானுவ!'

"அதுவும் காருக்குள்ள என்னையே பாத்தோடன்ன வேகமாகக் கத்றாண்டா அவன்!'

"அவன் கெடைக்குறான் சுண்டைக்காப் பய, நம்ம வந்த சோலிய பாப்போமா? இவனுக ஒரு ஆளுண்ணு டென்சன் ஆகுற... வாண்ணே!'

தெருப் புழுதியைக் கிளப்பிக் கொண்டு இரண்டு அம்பாசிடர் கார்களும் பழைய பள்ளிக்கூட வாத்தியார் நடராசன் வீட்டுப் பக்கம் போய் நிற்க, படுத்துக் கிடந்த நாய் வெடுக்கென எழுந்து கத்தியவாறு சந்துப் பக்கம் ஓடியது.

"வாங்க! வாங்கண்ணி! எல்லாரும் வாங்க' நடராசனின் மனைவி சிரித்த முகத்துடன்

1 / 7

வரவறேக, நடராசனும் வரவறேறு அமர வதைதார்.

"அண்ணன் வீ ட்டுகள்ள வரணும்னாலே கோழிப்பீ ய மிதிக்காம வர முடியாது. வாசல்ல அவ்ளோ கோழிமயேும்...'

"அதலெ்லாம் அப்போ... இப்ப உங்க அண்ணியால இருக்கற ஒத்தப் பசுவதை் தொட்டுப் பாக்கவே முடியல. எங்கரே்ந்து கோழி அடகை்கறது. எல் லாத்தயும் விட்டாச்சு...'

நடராசனின் மலெிதான புன்னகயைதை் தொடர்ந்து பூரோக்கர் ராமயைன் பழயை விசயங்களகை் கிளறினார். அப்போல்லாம் ஆரலு மயெின்ல எறங்குனா... ஆட்டாம்பூழுக்க வாசத்த வச்சே அண்ணன் வீ ட்டுக்கு தானா வந்தூர்றலாம்... எத்தன ஆடு, கறவ மாடு, ட்ராக்டர்... சடெ்டாப்பா விவசாயம் பாத்தவராச்சே!'

பலவாறு அங்குமிங்கும் பசே்சு பாேய் விசயத்துக்கு வந்தார் பூரோக்கர். "அப்பறம் என்னாண்ணே, பொண்ணு பூடிச்சுப் பாேச்சுன்னு ஏற்öகனவே சொல்லியாச்சு... மொறகை்கு்க் கதை் தாம்ப்லமா மாத்திக்கலாமுன்னுதான் இன்னகை்கு வந்ததே... நம்ம்ரு பிரசிடணெ்ட் பாலயைன் இவூரு... ஊர் நல்லது கடெ்டதுக்கு அண்ணன்தான்...ஹீ ... ஹீ ...'

"நம்ப கூடும்பத்தப் பத்தி எங்கப்பா நிறயை சொல்லிருக்கார், எங்கப்பா ம்ரத்தி க்ட உங்க தாேப்பால அப்ப வியாபாரத்துக்கு காய் வடெ்பிருக்கார். சறெுகூபி ம்ரத்தின்னு களே்விப்படட்பிரும்பீ ங்க!...' பிரசிடணெ்ட் வாய் நிறயை புன்னகைக்க...

"ஓ! பூரியுது... அவூரு பூள்ளயை நீ ங்க... நம்ப காலம் மூடிஞ்சு பாேச்சு... விவசாயிகளத் தடேி வர்றதே பரெிசா பாேச்சு...'

"பணம் கடெைக்குதுங்க... வாழ்ந்த வழிமுறை வருமா? பொண்ணு எடுக்க வந்தூருக்காங்கண்ணா, உங்க கூடும்பத் தாேட கவுரவம், ஊர்ல மதிப்பு, வாழ்ந்து பரேு வாங்குன கூடும்பமாச்சே...'

"அப்பறம்?' பாரோக்கர் நடராசனை அர்த்தம் பிடிபட பார்த்தார்.

"பிறகு என்ன? ஏற்ökனவே சொன்னதுதான்... இருபத்தஞ்சு பவுணு... கூடும்பத்துக்கதேத்த சமான், சட்டு, மத்ததலெல்லாம் மொறையா நடக்கும்... வார்த்தை சுத்தமா இருக்கும்...'

"அது தெரிஞ்சதுதாங்களே... அப்பறம் மத்ததலெல்லாம் உங்க விருப்பம்... உங்க பொண்ணுக்குக் க□ட கொடுத்தாலும் நீ ங்கதான், கொறச்சு தந்தாலும் நீ ங்கதான்... பயென் டவுன்ல நல்ல வலேலை இருக்கிறதால... அந்த வண்டி மட்டும்...' பாரோக்கர் இழுவை போட...

பிரசிடணெ்ட் பாலுவும் சுதி சரேத்தார். "மசங்காதீ ங்க... யார்த்தான் கலைவச்சி கிட்டு ஓரு காரியத்துல இறங்குறாங்க... உங்களால முடியாதது இல்ல. நல்ல பயென் துணிஞ்சு முடிங்க... உக்கும்...'

பழுயை பெருமகைளை உசுப்பேற்றியே நினதை்ததை முடித்தவாறு "ஊம்... ஊம்... வாங்க... வாங்க... தட்டாமாத்துங்க' என்று பாரோக்கர் கன கச்சிதமாக வலேயைை முடித்தார். இயலாமயைை ஓரு மலெ்லிய புன்னகையால் மறதை்தவாறு... இப்போதே கடன் வாங்கும் திசகைளதை் தடேுவது போல முடிவின்றி அங்குமிங்கும் விழிகளை அலயை விட்டார் நடராசன்.

"தை, மாசி, பங்குனி, இன்னும் ரணெ்டு மாசந்தான். மளமளன்னு வலேை ஆகட்டும். அண்ணி

வாரனே்...' பாரோக்கர் பெரிய கும்பிடோடு விடை பறெ்றார்.

...

"மாப்பள வாத்தி பயகிட்ட இன்னும் பூடுங்கலாம் போல. எருக்குழி கிட்ட பழுயை ட்ராக்டர் ஓண்ணு என்னமா நின்னுச்சு பாத்தியா?'

"இல்ல தலவைரே! உண்மயிலயேே நொடிச்சுப் பேய்தான் கடெக்கறான். ரணெ்டாவது பய வ□ட்ல பவுணுக்குத்தான் நமக்கு காசு... ஒரே இருட்டா இருக்கு தடமே தெரியல... பாத்து நடங்க...'

"பசோம, கார்லயே பாலம் வரகைக்கும் பேய் எறங்கியிருக்கலாம்... ஒத்தலடை்ட மாத்துங்கடான்னு நதேத்துதான் சொன்னனே்.'

"ஊர் சனம் திட்பிகிட்டே பேவுதுங்க... ஏற்பாடு பண்ணுங்க. பரே கடெ்டுப் பேயிடும்... பத்து ட்ய□ப் லடை்ட தின்னாலும்... ஒத்த கணெ்டு பல் பயொவது கண்ணுல காட்டுனா.. அடங்கிப் பேவானுவ...'

"ஏய்... ஊத்துன கட்பிங்கு என்கிட்டயே நக்கல் பசே சொல்லுது... தோ! இந்தா... ஓண்ணுக்கு பேயிட்டு வாரனே்...' பசேிக் கொணெ்டே இருட்பில் ஓரமாய் உட்கார...

"அய்யோ! ராமயொ... வடெுக்கான்னு ஏதோ பூடுங்கிடுச்சுடா... கடுக்கதே... அய்யோ கடு கடுன்னு மலேே ஏறுதுடா... அய்யோ... ஆளக் க□ப்பிடு...'

"அப்பவே சொன்னனேே... இருட்ல ஒதுங்காதீ ங்கன்னு... நான் என்ன பண்ணுவனே்..." எதிரே தெனெ்பட்ட ஆட்களதை் திரட்பி... அலகே்காக பிரசிடணெ்டதை் த□க்கிக் கொணெ்டு ஆஸ்பத்திரி பக்கம் ஓடினான் ராமயென்.

எல்லாம் ஓரு நொடியில் மூடிந்தது மாதிரி ஆகி விட்டது. பந்தநல்ல□ர் விமல் கயெை விரித்து, காரபை் பிடித்து தஞ்சாவ□ர் மடெிக்க கா@லஜ் ஆஸ்பத்திரிக்கு கொணெ்டு பேய் சரே்த்தாகி விட்டது.

"பசோம, பொண்ணு வீ ட்டுக்கு தட்டு மாத்துப் பேய் வந்தவனுக்கு கதியப் பாத்தியா... பொல்லாப் பாம்மாம்... சாகுற நிலமைகை்கூப் பேய் உசிரு திரும்பியிருக்கு...' பசேிக் கொணெ்டே வந்த கூழந்தை சாமியை வழிமறித்து விசாரித்தாள் சின்னப் பொணெ்ணு, "அது ஏன் ககே்கறு! அது மடெிக்கலு. ஊர் கடசைில இருக்கு, பேோனா மனுசன் பாம்பு பேோலவே சுருணெ்டு கடெக்கான்... பாம்பு ம□ச்சுவிடும் பாரு! அதே பேோலவே வயிறு

இழுக்குது... மொகம் கருத்து.. நல்ல வளேை உசிருக்கு சதோரமில்லாம தப்பானது... இவ்ளோ சனம் இருட்டுல பாேவுல வரல, விதி... இழுத்து கொண்டு வுட்ருக்குது!'

"விதியா?... அந்தப் பொண்ணு சாதகம் அப்படி... கடேட்ட நட்சத்திரமா இருந்தா கடேட்டோன்னயே அடிச்சிடுமாம்! நம்ம டீ க்கடை சாமிநாதன் அப்படித்தானே. நல்லா இருந்த மனுசன்... பொண்ணு பாத்து வந்த கையோட மாதுகுல எதுவோ கடிச்சு உடனே பாேனாரு... கிரகம் மட்டும் சும்மா வுட்டுட்டு தடோது! ஆங்!' கூட இருந்த தங்கையன் பூகையிலையைகை் கசக்கினான்.

"என்னவோ! பாே... அவன பாம்பு பூடுங்கப் பாேயி, பாவம் இன்னமே அந்த எடமே வணோம்னு பயைன் வீ ட்லயேும் பொண்ண வணேடாமுன்னுட்டாங்களாமே!'

"பின்ன, இம்பூட்டு நடந்த பின்ன மனம் துணியுமா?'

"என்ன இருந்தாலும் தட்டு மாத்துன கல்யாணம் நின்னா, பொண்ண யாருகட்டுவா?'

"தே! நீ வறே? மனுசன் உசிரே பாேகுதுங்குறான், கிரகம் சரியில்லாத பொண்ண யாரு கட்டுவா?' பசேிக் கொண்டே கலைந்தார்கள்.

"என்னா மாரி? பிரசிடணெ்ட்டயா பாத்துட்டு வார?'

"ஆமாம் சின்ன பொண்ணு, களேவிப்பட்டு எப்பூடி பாக்காம இருக்கறது? மனுசன் கடெயைாதான் கடெக்குறான்! வீ ட்டு லாேனுக்கு வறே அந்தாளத்தான் பாக்கணும். அதுக்குள்ள இப்பூடி இழுத்து வுட்டுட்டு கடெக்குறான்.'

சுற்றி முற்றும் பார்த்துக் கொண்டு, சின்னப் பொண்ணும் பல்லை நறநறத்தாள். ""பண்ண காேளாறு அவ்வளவு, மதகு கட்டுனதுல பத்து ம□ட்டகை்கு மலே சிமுண்டு ம□ட்டயை வித்துருக்கான்.. ஓரு லடெ்டர் கொடுக்க எம்பூட்டு காசு வாங்குறான்.. ரொம்ப அநியாயம் பண்ணா... ஓருத்தர் சாபம் இல்லணே்ணா... ஓருத்தர் சாபம் பலிக்காதா... பாம்பு விழுந்து பூடுங்கிடுச்சு...'

"ஏய் நீ வறே வாயை பொத்தூடி... யாராவதூ கடேட்டூ வகைக்கப் போறாங்க...' மாரி கூரலதை தாழ்த்திப் பேசே "பின்ன... அந்த தாலியறூத்தவ கொல்லையை வலேிய வச்சூ வளச்சானே.. அந்தப் பாவம்லாம் சூமம்மாவூடூமா...' சின்னப் பொண்ணூ பொரிந்தூ தள்ள, மாரி ஜாடை காட்டினான். எதிரே வந்த பால்க்கார மணி விசாரித்தான்.

"ஆமப்பா... பாவம் பிரசிடணெ்ட்டூ பாம்பூ கடிச்சூ கடெக்காறாம். போயிபாக்கணூம்.. பூள்ள கூட்டிக்காரரூ... நரேம் யார விட்டூச்சூ.. ஏதோ கீ ழ்மாந்த்ர் மகமாயிதான் காப்பாத்தியிரூக்கா? சின்னப் பொண்ணூ அப்படியே மூகத்தை மாற்றிக் கொண்டூ ஏற இறங்கப் பேசினாள்.

"அதூக்கூத்தான் ஜாதகத்த சரியாப் பாக்கணூம். எக்கூத்தப்பா போய் விழூந்தா எல்லாத்தயூம் அடிச்சிடூம்.. கல்யாணத்தை நிப்பாட்டிட்டானாம்ல பூரோக்கர்... இப்ப வலிச்சூ என்னத்த ஆகறதூ? இரூட்டறதூக்கூ மூன்னால பூத்திவணேூம்?'

பால்க்கார மாரி பேசிக் கொண்டே சைக்கிளில் ஏறினான்.

"ஏய் மாரி! வா இரூட்டூறதூக்கூள்ள நாம எட்டூவச்சூப் போவரோம்! ப□ச்சூ பொட்டூ திரியூற நரேம் வரூதூ.. பூள்ளதாச்சி பொம்பளயா இரூந்தாலூம் இந்த இரூட்லதான் போக வணேி்யிரூக்கூ... எவன் கண்டூக்கூறான்...?

"அதூ என்னாக்கா! கரூப்பாய் கொல்லையே பூடிச்சூ எரியூற மாதிரி வளிெச்சமா தரியூதூ!'

"இதூ தரியாதா? அதாண்டி கரூப் ப□ரூ பவர் பிளாண்ட்டூ... நம்ப நடவாளூ வலாம் இப்ப அங்கதான வலேக்கூபோறாவ! கரண்ட்டூ தயாரிக்கிறானூவளாம்...'

"பாத்தூ! பாத்தூ! நீ நடூவாலயே நடந்தூ வா... பேசிக்கிட்டே வா.. ப□ச்சிபொட்டூ கடெந்தா ஓடட்டூம்..' மாரியூம், சின்னப்பொண்ணூவூம் மூன்னிரூட்டில் நடக்க மலேறேி வந்த நிலா வளிெச்சம்... மின் கம்பியில் பட்டூ ஒளிர்ந்ததூ.

சிறுகதை : பாம்பின் கால் ....

Written by தமிழரங்கம்
Wednesday, 23 March 2011 21:11 -

- துரை. சண்முகம்

7 / 7